

THE ONGOING NAKBA

Enkele mensen

*Enkele mensen op de vlucht voor enkele mensen.
In een of ander land onder de zon
en enige wolken.*

*Ze laten achter wat van hen is, een en ander alles,
bezaaide velden, een aantal kippen en honden,
spiegeltjes waarin vuur zich spiegelt.*

*Ze hebben kruiken en bundels op de rug,
elke dag leger, elke dag zwaarder.*

*In stilte voltrekt zich iemands niet meer verder kunnen
onder kabaal iemands weggrissen van iemands brood
en iemands schudden aan zijn dode kind.*

*Voor hen ligt een of andere weg die nooit de goede is,
altijd de verkeerde brug
over een rivier die vreemd roze kleurt.
Ergens wordt geschoten, dichtbij of verder weg,
in de lucht een of ander vliegtuig dat wat rond cirkelt.*

*Een soort onzichtbaarheid zou hier van pas komen,
een grauwe steenachtigheid,
of nog beter een soort nergens-zijn
voor enige tijd, kort of misschien lang.*

*Er zal nog wel iets gebeuren, alleen waar en wat.
Iemand zal hun tegemoetkomen, alleen wanneer en wie,
in hoeveel gedaanten en met wat voor bedoelingen.
Als hij de keus zal hebben,
wil hij misschien geen vriend zijn
en zal hij hen in een of ander leven laten.*

Wisława Szymborska Uit: Het moment

Een van de gedichten/ teksten bijeengebracht in een boekje ter overweging in de Veertigdagentijd, -voor jong en oud,- van de Hagediensten te Doorn/Driebergen. Teksten ter inspiratie om deze kostbare veertig dagen diepgang en een nieuwe kleur te geven. Dit gedicht van Wisława Szymborska, een Poolse dichteres uit 1920, deed me sterk denken aan de Nakba, 60 jaar geleden, en die herdacht is tijdens de Zevende Oecumenische Conferentie van Sabeel.

60 jaar geleden zijn duizenden Palestijnen van huis en haard verdreven om elders te moeten gaan wonen, binnen én buiten hun Palestijnse moedergrond.

De verschrikkingen, de verhalen van toen hebben we uitgebreid gehoord tijdens de conferentie. Het waren de verhalen van de overlevenden, mannen en vrouwen die nog steeds lijden aan het feit dat de plek waar ze woonden niet meer van hen. In vele gevallen blijkt dat er een woestijn is overgebleven. Soms tref je nog een vervallen kerkgebouw of moskee aan. Maar er zijn ook woonwijken verzezen, een modern veeteeltbedrijf, nu in Israëliische handen. De Palestijnse namen van deze 521 'verdwenen dorpen' zijn eveneens vervangen door Israëliische.

*Ze laten achter wat van hen is, een en ander alles,
'bezaaide velden'.....*

Ik vul aan, hun olijfbomen en vruchtbomen, hun akkers met groenten, hun schapen en geiten.

De ouders van Elias Chacour en Naim Ateek, de namen van de '*andere mensen*': Rose 'Akel Assafal-Naber, Bader Ayoub, Mrs. Rosa Majdalany, 'Aref Loubani en zovelen, genoemd in het boekje: I come from there and.... remember, vormen een lange lijst van mensen die alles zijn kwijtgeraakt.

*'Een soort onzichtbaarheid zou hier van pas komen,
een soort steenachtigheid,
of nog beter een soort nergens-zijn
voor enige tijd, kort of lang misschien.'*

60 jaar geleden is de Palestijnen dit onrecht aangedaan: hun land, hun huis en toebehoren afgenomen.

We moeten helaas constateren, dat tot op de dag van vandaag de Nakba doorgaat. Noem het maar 'The Ongoing Nakba'. Van de ene dag op de andere worden huizen verwoest of in beslag genomen, land onteigend, zonder enige waarschuwing vooraf.

Redenen hiertoe worden nauwelijks verleend en het Israëliëse comité tegen de huisvernietigingen, staat vaak met de rug tegen de muur.

Wij waren getuige van een Palestijnse vrouw, Fawzieh al Kurd, die haar intrek had genomen in een grote tent omdat zij en haar man door kolonisten uit hun huis waren verjaagd. De man, ernstig ziek, heeft het niet overleefd.

Zij, een sterke vrouw, probeert met een groep mensen om zich heen zich staande te houden op haar terrein waar die grote tent staat.

Dit is één voorbeeld. Er zijn er veel meer te noemen.

Ook deze verhalen zouden opgetekend moeten worden opdat de wereld hoort en ziet wat voor een onrecht mensen wordt aangedaan.

*'Er zal nog wel iets gebeuren, alleen waar en wat.
Iemand zal hun tegemoet komen, alleen wanneer en wie,
in hoeveel gedaanten en met wat voor bedoelingen.'*

Het wordt tijd dat de wereld wakker wordt en dat de verhalen van 'The Ongoing Nakba ' **voorpagina nieuws** worden.

Marijke Egellie-Smulders